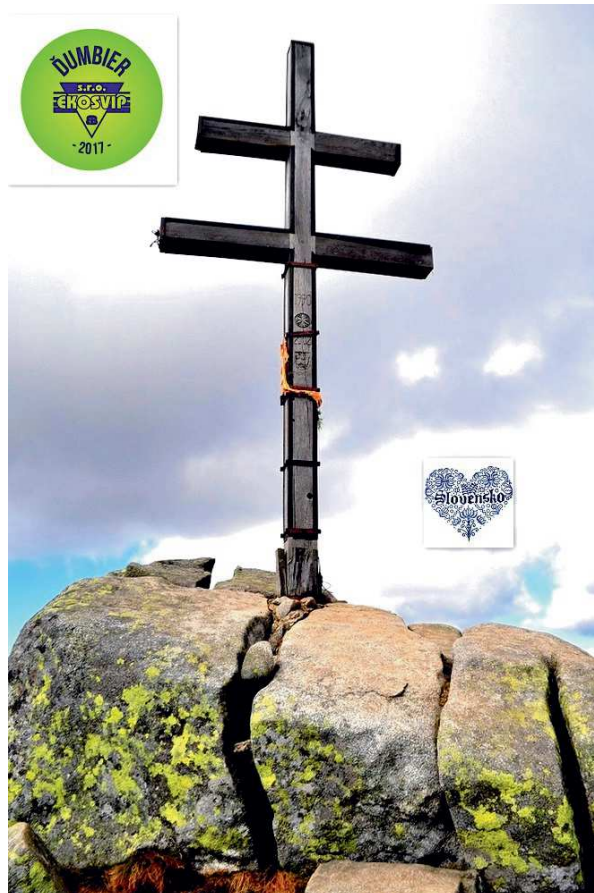

Podnikový časopis EKO SVIP

6. ročník
8/2017
31.8.2017

OBSAH 8/2017

Úvodník	1
Výstup na Ďumbier 2017	2-6
Mojimi očami, mojimi nohami	7-15
Ďumbier a Chopok - história a zaujímavosti	16-17
Novinky	18
Záverom	19

ÚVODNÍK

Každý deň nás k zemi tlačia pracovné povinnosti a osobné starosti. Z prízemia života s nádejou dvíhame hlavu k oblohe. Hľadáme radosť a zmysel pozemského putovania do neznáma. Chceli by sme slobodne ako vtáci letieť nad krajinou. Dýchať vzduch tam hore v oblakoch. Nechať sa unášať prúdmi dní. Len byť a žiť a nič neriešiť.

Naše ekosvipácke športové leto sa opäť končilo na najvyššom poschodí krásnych slovenských hôr. Okrem reportáže z túry, faktov a zaujímavých informácií o všetkom, čo sme na ceste hrebeňom videli a zažili, si môžete prečítať aj hodnotenia túry od našich kolegov.

Rekordná tohtoročná účasť nás všetkých potešila. Veríme, že najneskôr na budúci rok v auguste sa opäť stretne v takomto hojnom počte pri zdolávaní ďalšej turistickej výzvy.

Tak teda: zbohom, leto. Hoci nás čaká rušný pracovný záver roka, plní odhodlania kráčame smerom k jeseni. Tá tohtoročná bude mať špeciálnu príchut'. V októbri to bude už 20 rokov od založenia našej spoločnosti. A to je téma do budúcich čísel časopisu...

Ing. Marcela Bujňáková
šéfredaktorka

VÝSTUP NA ĎUMBIER 2017 (Nízke Tatry 29.8.2017)

Je utorok 29.8.2017, štátny sviatok, Výročie SNP. Mnohí naši známi trávia tento deň zemiakovou brigádou :), my sa ideme ponamáhať na firemnú túru.

Ráno pred ôsmou hodinou s malým meškaním oproti plánu vyrážame z Liptovského Mikuláša. Objednaný autobus je plný. A my všetci, veľkí i malí, sme zas plní očakávania.

Počasie na túru je ideálne: jasno, pomerne teplo, aj vetrík pofukuje. Naša túra sa práve začína v nadmorskej výške 1238 m, v najvyššom bode horského prechodu Čertovica.

Po úvodnej spoločnej fotke, na ktorú sme sa všetci takmer ani nevošli :), sa vydávame k Ďumbieru. Prechádzame cez cestu, pomedzi stromy a kríky pomaly strmo stúpame. Ešte nie sme unavení, ale ani rozhybaní nie sme :) Tento náročný úsek výstupu na hrebeň všetci zvládame a začínajú sa pred nami objavovať prvé krásne výhľady.

Ako had sa naša skupina hýbe krajinou. Tri hodiny kráčame. Aj sa čakáme, aj oddychujeme a dopĺňame sily. Liečime si drobné boľáčky, prelepujeme otlaky na nohách, zhlboka dýchame a dookola sa obzeráme.

Terén sa nám mení pod nohami. Najprv lúky a pastviny, potom kosodrevina a skaly. A kam sa z hrebeňa pozrieš, tam kopec kopcov vidíš :)

Pod nohami zvláštne fialové kamene a v tráve brusníc na plné košíky.

Vychádzame na briežok a vtedy vidíme cieľ našej túry: tuto je Štefánička. Nad ňou sa týči Ďumbier. A tamto v diaľke lanovka na svahoch Chopku.

Zdá sa to na dosah. Ale ešte nás čaká kus cesty.

Tak krok za krokom pokračujeme. Stačí pravidelne dýchať a kráčať vlastným tempom. Veď niet sa kam ponáhľať.

Na chate pod Ďumbierom sa všetci počkáme.

Na Chate gen. M.R.Štefánika nás privíta pamätník padlých partizánov, chladný vietor a dav turistov. Dávame si oddych :) a občerstvenie: sladučky čaj, vychladené pivo, chutná polievka.

Na vrch najvyššieho štítu v Nízkych Tatrách kráčaťe ešte asi hodinu. Niektorí ostávajú v Krúpovom sedle, ale absolútna väčšina nás kamenným chodníčkom stúpa najvyššie. Naši turisti, ktorí prišli z Chopku, nám už držia miesto priamo pod dvojkrížom. Tak rýchlo do zelených tričiek pre spoločnú fotku :) Na cieľovom štíte je nás zo všetkých našich doterajších túr jednoznačne najviac :)

Z Ďumbiera schádzame. Po hrebeni pokračujeme k Chopku. Naľavo dole Brezno a obce v jeho okolí, napravo v diaľke Vysoké Tatry s majestátnym Kriváňom. Pred nami vidina teplého obehu a jazdy na lanovke. To nám vháňa vietor do plachiet aj cestou hore strmým kamenným chodníčkom až ku Kamennej chate pod Chopkom. Ďakujeme týmto personálu chaty za výborné občerstvenie :)

Čaká nás už len jazda do Jasnej lanovkou. Lenže, čo čert nechce, časť cesty musíme absolvovať po vlastných :) Pokazená "lienková" pozemná lanovka predlžuje celkový čas našej túry. Až okolo 17:15 hod. v autobuse opúšťame Nízke Tatry a z Liptovského Mikuláša sa autami vraciame späť do svojich domovov. Unavení, a spokojní.

Na tomto mieste chcem oceniť výnimočné výkony našich turistov.

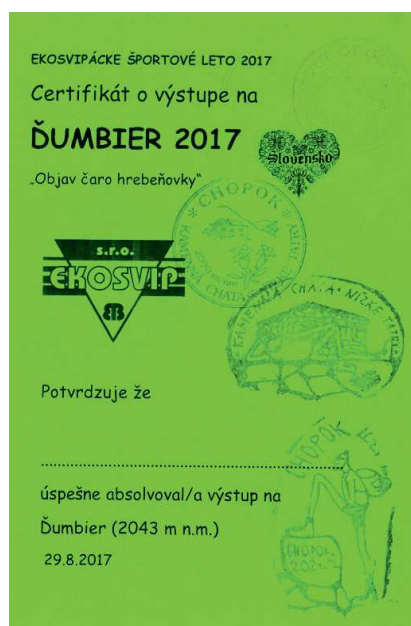
Milí kolegovia, zaslúžite si uznanie, že ste svoje rodiny a známych vzali do prírody. Špeciálne oceňujem vás, rodičia malých detí, ktorí ste sa opäť raz prevtelili do roly "vysokohorských nosičov" :) Klobúk dole dávam aj pred deťmi, škôlkarmi a školákmi, ktorí zvládli po vlastných dlhšiu či kratšiu trasu našej túry. Teší ma, akí sú z vás šikovní turisti :)

A vôbec, uznanie si zaslúžia všetci naši turisti. Tí, ktorí sú pravidelnou súčasťou našich túr, aj tí, ktorí sa k nám pridali prvýkrát. Vážim si a oceňujem, že ste sa na túru odhodlali, ráno skoro vstávali, všetky nástrahy trasy zdolali. Ste príkladom a motiváciou.

Tričká, odznaky a certifikáty nech pripomínajú malým i veľkým, ako úžasne túto túru zvládli :)

Verím, milí turisti, že vás bude táto skúsenosť motivovať k dosahovaniu ďalších turistických cieľov.

Čím je nás viac, tým je viac starostí. Ale tá radosť, aj radosť z vašej radosti, je stonásobne väčšia. Preto dúfam, že sa na turistických chodníkoch v takomto hojnom počte stretne aj v budúcnosti :)

ÚČASTNÍCI TÚRY

1. Anton Bujňák
2. Anna Bujňáková
3. Marcela Bujňáková
4. Dominika Bujňáková
5. Pavol Kochan
6. Peter Bujňák
7. Klára Bujňáková
8. Eliška Bujňáková
9. Adelka Bujňáková
10. Andrejko Bujňák
11. Marián Kaperák
12. Anna Kaperáková
13. Matejko Kaperák
14. Gregorko Kaperák
15. Roman Seliga
16. Peter Berdis
17. Elena Berdisová
18. Tomáš Berdis
19. Maroš Berdis
20. Martina Slaninová
21. Ľuboš Slanina
22. Lucia Slaninová
23. Lukáš Slanina
24. Jozef Perháč
25. Tatiana Perháčová
26. Jožko Perháč
27. Miro Lukáč
28. Iveta Lukáčová
29. Miroslav Lukáč ml.
30. Martin Lukáč
31. Dominik Lukáč
32. Ján Bujňák
33. Michal Baran
34. Jana Onteková
35. Janka Vorobeľová
36. Peter Petřík
37. Gabriela Petříková
38. Jakub Petřík
39. Adrián Ivan
40. Monika Ivanová
41. Ema Ivanová
42. Paula Ivanová
43. Stanislav Bujňák
44. Dávid Vrabel'
45. Jozef Berdis
46. Štefánia Berdisová
47. Peter Ižarik st.
48. Emília Ižariková
49. Peter Ižarik ml.
50. Lenka Maliková
51. Miroslav Sučko
52. Marián Bujňák st.
53. Marián Bujňák ml.
54. Helenka Bujňáková
55. Števko Bujňák
56. Sofia Bujňáková
57. Tadeáš Kandráč
58. Terka Šugereková
59. Marek Šugerek
60. Petra Kandráčová
61. Martin Karafa
62. Emko Kandráč
63. Majo Kandráč
64. Marián Vološin
65. Veronika Vološinová
66. Oliverko Vološin
67. Tamarka Vološinová
68. Michal Ondko
69. Maja Ondková

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI I.

Dávid Vrabel'

V prvom rade chcem poďakovať a "smekám klobúk" za zorganizovanie výbornej túry.

Hodnotenie:

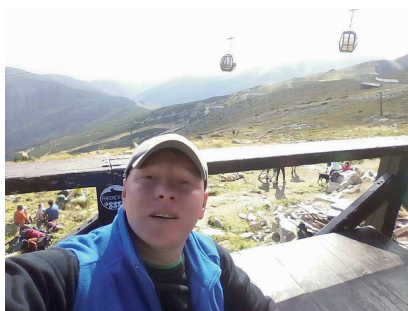
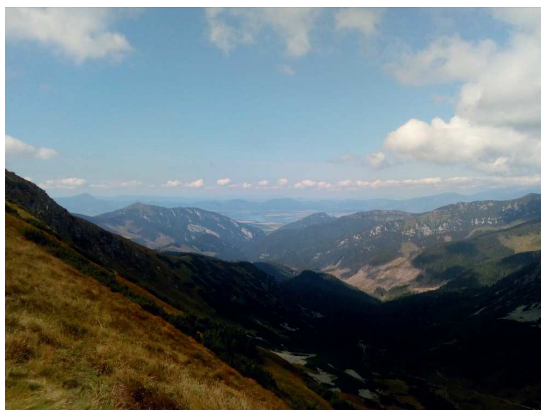
NAJŤAŽŠÍ ÚSEK??? asi stúpanie na vrchol ĎUMBIERA, kedy sa človek nevie dočkať toho vytúženého vrcholu :)

NAJKRAJŠIE na túre???? Všetko, tá príroda naokolo :)

Čo sa mi páčilo na NÍZKYCH TATRÁCH???? To sa ani nedá napísať, sú nádherné, čudujem sa, že ľudia cestujú do zahraničia, keď rovno pred nosom majú takú NÁDHERU!!!!

Polievočka??? Bola super, mala správnu chuť a bola výborne "KVAŠNA" tak ako má byť :) :).

Ešte raz ďakujem za perfektnú organizáciu celej túry a už teraz sa neviem dočkať ďalšej.

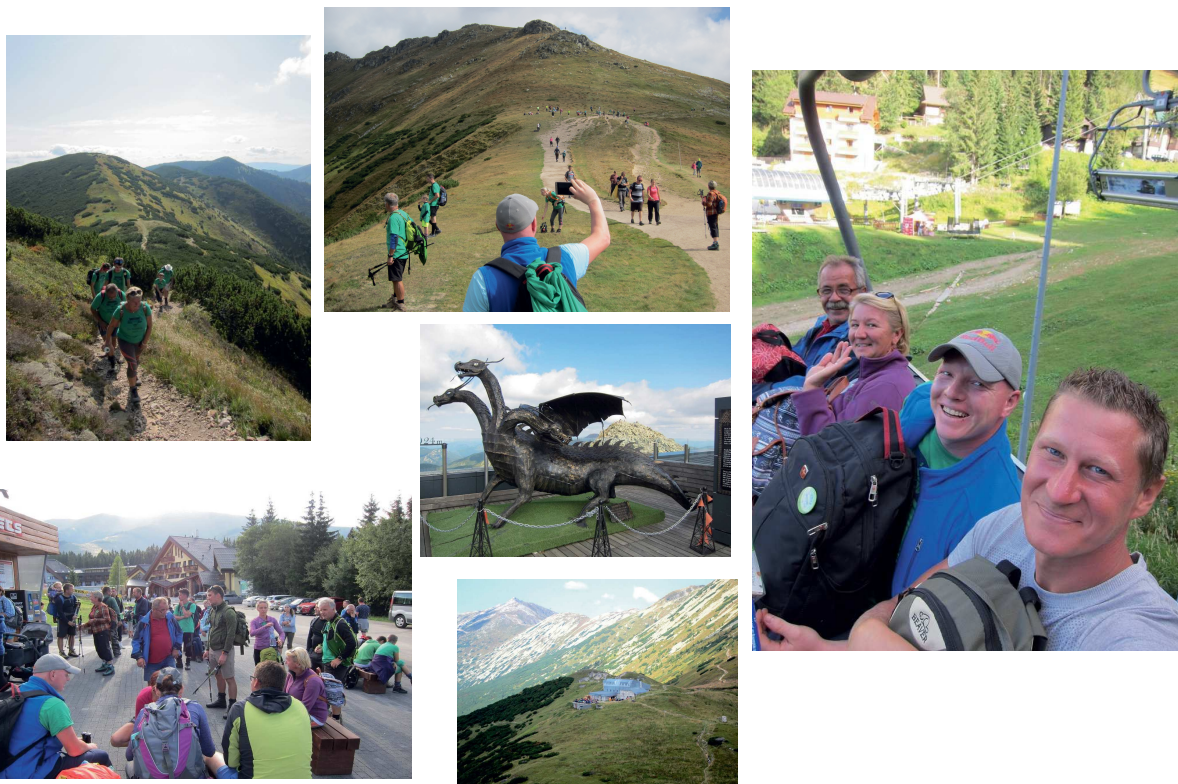

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI II.

Stanislav Bujňák

Túra bola fantastická, som rád, že nás bolo toľko.

Najkrajšie bolo asi všetko a náročnosť povedal by som stredná, zážitky úžasné a už sa teším, kedy sa stretne takto pohromade zasa na túre.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI III.

Gabriela Petriková

Ďakujeme Ekosvip-u za krásne strávený deň.

Najhoršia bola prvá časť, chcela som sa vrátiť. Som rada, že som to neurobila. Ten výhľad stál za to.

Nedá sa vybrať jedna vec, ktorá bola najkrajšia. Keď si odmyslím ten prvý úsek - najkrajšie bolo všetko.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI IV.

Martina Slaninová

Tohto roku sme sa rozhodli ísť na túru do Nízkyh Tatier s našimi staršími deťmi. Už podľa trasy, ktorú nám Marcelka poslala, sme predpokladali, že to naša Kika nedá :). Už v prvej hodinke som sa uistila, že naše rozhodnutie bolo správne. Ten kopček, ktorý bol hneď na začiatku našej plánovanej trasy, bol veľmi zaujímavý, ale výhľad bol o to krajší. Ozaj krásna príroda nás obklopovala po celý čas. Vtipné komentáre niektorých turistov nás zabávali počas celej cesty, tak sme nemali čas premýšľať, čo nás ešte čaká.

Najkritickejším úsekom bol pre mňa posledný úsek našej cesty, výstup na Chopok. Pekný kamenný chodník, ale taký dlhýýý. Až keď som zbadala chatu pod Chopkom a známe tváre, hneď mi bolo lepšie. Na chate sme si dali výbornú kapustnicu a pokračovali sme ďalej lanovkami :). A nie jednou, ale hneď troma. Mám trocha strach z výšok, tak si to moje deti patrične vychutnávali. Mali ste vidieť môj strach v očiach, keď nezabudli poznamenať: „...aká je tu výška...“, „...aké tenké laná...“. Bodku za tým všetkým dal pán, ktorý obsluhoval poslednú lanovku a povedal, aby sme šli radšej po dvojiciach, aby sa nepreťažovali kladky :). Nič to. Došli sme. Lanovka to vydržala.

Výlet pokračoval príjemnou cestou autobusom a ďalším pohostením na benzínke a v McDonalde :). Bolo nám ozaj veselo a ani sa nám nechcelo ísť domov. Lepšie strávený deň som si ani nemohla predstaviť.

Túra veľa znamenala aj pre môjho manžela, ktorý sa celou cestou rozplýval a kade chodil hovoril, že konečne túto hrebeňovku, ktorú plánuje absolvovať už 20 rokov, zdolal.

Veľké ĎAKUJEME patrí organizátorom za prípravu a zabezpečenie túry, autobus, lanovky, občerstvenie, diplomy, odznaky, tričká, vlastne za všetko. Veľká vďaka!!!

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI V.

Lukáš Slanina

Cesta bola veľmi dlhá, ale oplatilo sa. Najviac som sa tešil na lanovky. Trocha ma boleli nohy, ale idem aj na budúci rok. A ďakujem za výlet.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI VI.

Lucia Slaninová

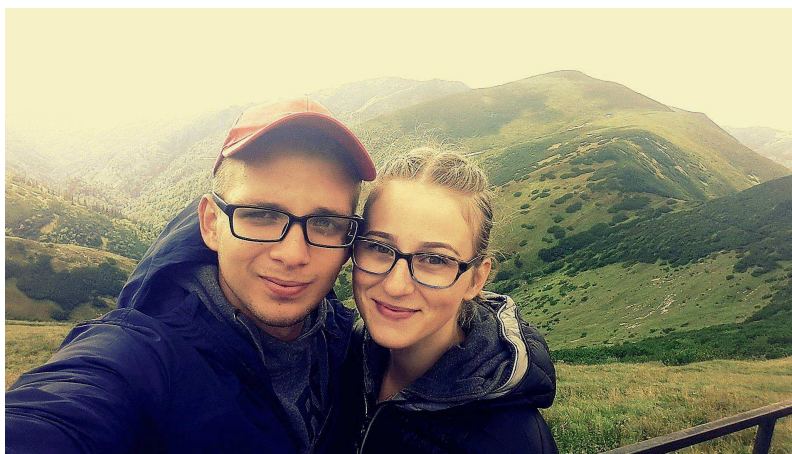
Výlet na Ďumbier sa mi páčil. Na vrchole bol veľmi pekný výhľad. Tatry mám veľmi rada a po Kriváni a Kôprovskom štíte som mala možnosť spoznať aj Ďumbier a Chopok. Akurát cesta sa mi zdala dlhšia ako po minulé roky. Na túre sa mi páčilo, že okrem skál sme kráčali aj po lúkach. Už teraz sa teším na zdolanie ďalšieho štítu. Ďakujem.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI VII.

Petra Kandráčová

Ďakujeme pekne za pozvanie na deň plný radosti, krásneho výhľadu a sebaprekonania. Vaše akcie nás ešte nesklamali a každoročne sa tešíme na ďalšie a nové super zážitky. Ak by som mohla tento deň ohodnotiť od 1 do 10 tak dávam rozhodne 10 :) a čo sa týka Kamennej chaty, tak tá polievka bola chutná a osviežujúca :) ešte raz vám veľmi pekne ďakujem za pozvanie a teším sa na ďalšiu akciu.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI VIII.

Dominika Bujňáková

Zmena je život a to platilo aj v prípade tohtoročnej túry. Výmenu Vysokých Tatier za Nízke považujem za veľmi dobré rozhodnutie! Slovensko je krásne a bola by ozaj škoda poznať „iba“ Vysoké :).

Počasiu nám už tradične vyšlo nádherné, celý deň sme si mohli vychutnávať príjemné slnko. Najväčším prekvapením pre mňa bol počet ekosvipáckych turistov, lebo v takomto hojnom počte sme sa v turistických topánkach ešte nestretli!

Túra bola krásna, po úvodnom prudkom stúpaní sme si mohli vychutnávať čarovné nízkotatranské kopce. Aj keď niektorí z nás úmyselne vyhľadávali čím nebezpečnejšie chodníčky :), ja som si naplno užívala tú jednoduchosť a nenáročnosť Nízkych Tatier.

Na Ďumbieri sme si užívali pocit šťastia po zhruba 4 hodinovom kráčaní. A na Chopku sme si za odmenu dopriali hádam tú najlepšiu kapustnicu akú som kedy v horách jedla a tú najväčšiu a najsladšiu parenú buchtu! :) Opäť krásny, naplno využitý turistický deň!

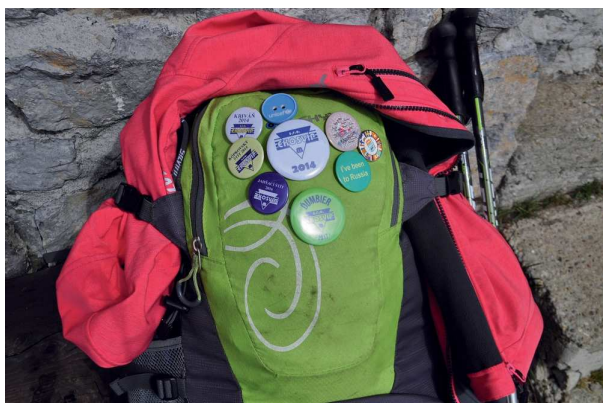
MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI IX.

Marcela Bujňáková

Som jedným z tých idealistov a romantikov, ktorí sa dokážu rozplývať nad krásou slovenskej prírody. A nehanbím sa za to :) Na tejto našej túre som nevedela, kam sa skôr dívať, nad čím viac "ochkať" :)

Nízke Tatry sú krásne napriek tomu a práve preto, že sú úplne iné ako Tatry Vysoké. Robí ich takými rozmanitosť krajiny. Od lúk a pastvín, cez úzke chodníčky v kosodrevine, až po skalnatý terén. A potom výhľady nízkotatranskej hrebeňovky. Také vo Vysokých Tatrách vidíte iba keď ste ozaj vysoko. Aj chaty v Nízkych Tatrách majú svoju osobitú poéziu a romantiku. Nízke Tatry ma zasa raz očarili.

Najmenej náročná túra zo všetkých našich doterajších firemných túr mi brala dych ... svojou krásou :)

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI X.

Miroslav Lukáč st.

Myslím si, že to bola veľmi dobre zvolená túra. Zase nám vyšlo krásne počasie. Bolo to trochu iné a myslím si, že aj zaujímavejšie ako vo Vysokých Tatrách, kde boli pre niektorých veľmi náročne výstupy. Veľmi sa nám celej rodine páčilo.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI XI.

Miroslav Lukáč ml.

Tohtoročnú túru hodnotím ako každoročne veľmi pozitívne. Termín 29.08. si už dlho každoročne spájam s turistikou a hlavne rodinou, za čo Vďaka patrí aj firme Eko-svip. Strávili sme pekný deň v krásnej prírode Nízkych Tatier. Počasie nám vyšlo vynikajúce.

Zo začiatku to bola túra trochu iná ako sme boli zvyknutí po minulé roky, bola to príjemnejšia a ľahšia turistika, v ktorej sme sa mohli porozprávať a pokochať krásnou prírodou hrebeňovky Nízkych Tatier. Koniec túry a výstup na Chopok mi však pripomenul naše staré dobré výstupy na Kriváň, Rysy, Kôprovský štít, kde sme si museli siahnuť na dno našich síl. Veru, tento výstup dal zabrať aj mne, a hore som vyšiel dosť vyčerpaný. Preto obdivujeme našu mamku že prvýkrát s nami absolvovala takúto celodennú túru a zvládla ju na výbornú.

Zaslúžená odmena bola kofola s pohárikom domácej slivovice a vynikajúca kapustnica a fazuľáčka na Kamennej chate. Teším sa na ďalší rok a ďalšiu túru xxx 2018.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI XII.
Jozef a Tatiana Perháčovci

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMI XIII.
Peter a Klára Bujňákovci

FOTOGALÉRIA ĎUMBIER 2017

P.S.: Milí turisti, ďakujem za všetky vaše hodnotenia a poskytnuté fotografie.

ĎUMBIER - HISTÓRIA A ZAUJÍMAVOSTI

Fakty

Ďumbier (2 043 m n. m.) je najvyšší vrch Nízkyh Tatier a zároveň najvyšší bod okresu Brezno a regiónu Horehronie. Nachádza sa v hlavnom hrebeni Nízkyh Tatier medzi Krúpovou hoľou a Králičkou. Na vrchole je vybudovaný železobetónový pylón a stojí tu veľký slovenský dvojkríž z dreva.

História

Priamo na vrchole Ďumbiera stála od roku 1902 malá kamenná útulňa, nazývaná Karlova ochranná chata, ktorú vybuďovala organizácia Uhorského karpatského spolku (Magyarországi Kárpát Egyesület – MKE) Zvolenskej župy. Po zániku útulne sa v rokoch 1924-1928 postavila nová turistická chata v Ďumbierskom sedle (Chata generála M. R. Štefánika, označovaná tiež ako Chata pod Ďumbierom, Štefánikova chata, alebo Štefánička).

Vo svahoch pod Ďumbierom sa v minulosti intenzívne ťažila železná ruda, zlato a antimonit. Pozostatky tejto činnosti sú viditeľné takmer vo všetkých údoliach. Počas 2. svetovej vojny prebehli na svahoch boje medzi slovenskými partizánmi a sťahujúcimi sa Nemcami. Na pamiatku týchto bojov a ťažkého prechodu Nízkyh Tatier partizánmi v zime roku 1944 postavili pri neďalekej Štefáničke pomník padlým partizánom. Partizáni sa tu počas vojny aj ukrývali.

Chata bola počas vojny poškodená. Po vojne bola opravená a až do začiatku 90. rokov premenovaná na Chatu hrdinov SNP.

Chata

Chata gen. M.R.Štefánika je najdlhšie prevádzkovanou vysokohorskou chatou v Nízkyh Tatrách. V blízkosti chaty sa nachádza Jaskyňa mŕtvych netopierov – jediná vysokohorská jaskyňa na Slovensku, sprístupnená verejnosti.

CHOPOK - HISTÓRIA A ZAUJÍMAVOSTI

Fakty

Chopok (2 024 m n. m.) je tretí najvyšší vrch Nízkych Tatier. Leží v ich hlavnom hrebeni, v geomorfologickom podcelku Ďumbierske Tatry medzi vrchmi Dereše a Ďumbier. Svahy Chopka sú vyhľadávaným miestom zimnej i letnej turistiky: stredisko Jasná leží na severnej Liptovskej a stredisko Kosodrevina na južnej Horehronskej strane. Chopok patrí medzi najveternejšie miesta na Slovensku.

Blízko vrcholu sa nachádza Kamenná chata pod Chopkom, hovorovo Kamienka. Je tretou najvyššie položenou chatou na Slovensku po Chate pod Rysmi a Téryho chate vo Vysokých Tatrách.

Chata

Kamenná chata pod Chopkom pôvodne slúžila ako kamenná ubytovňa pre robotníkov na stavbe lanovky. (Prvá premávka lanovky bola spustená v roku 1949.)

V 60. rokoch slúžila budova na prespávanie vysokoškolákov, ktorí stavali v Nízkych Tatrách chodníky. V 80. rokoch sa využívala v zimnej sezóne ako bufet.

Ako vysokohorská chata s celoročnou prevádzkou začala fungovať až v roku 1996.

Meteorologická stanica

Na Chopku sa nachádza meteorologická stanica, ktorej merania začali 1. decembra 1954. Podľa meraní je na vrchole priemerná ročná teplota $-1,1^{\circ}\text{C}$. Ako známe miesto prakticky neustáleho vetra tu jeho priemerná rýchlosť dosahuje 9,3 m/s.

NOVINKY 8/2017

* Nové stavby vo výrobnom programe

Aj v auguste nám pribudli do výrobného programu nové stavby:

*"Spevnené plochy -
Komenského ul. Lipany"*

*"Kanalizácia a ČOV Bretka"
(práce rok 2017)*

*"Výstavba materskej školy v Pečovskej
Novej Vsi na parcele KN-C č.1471/22"*

* Nový stroj v HT SH

V auguste sa rozšíril strojový park v spoločnosti HT SH o krásny nový stroj Caterpillar.

ZÁVEROM

Bolože to frflania a chmúrenia sa, keď sme boli malí. Nahnevane, namrzené sme kráčali po turistických chodníkoch. Nechápali sme ani zmysel, ani pointu. Vraveli sme: "Už nevládzeme," a vzápätí sme vybehli na najbližší briežok. Malé zamračené deti v turistických topánkach :) Takých aj dnes stretnete v horách neúrekom.

Lenže vekom sa v človeku niečo zlomí. Síce to stále nevie vysvetliť, ale už tomu rozumie. Námaha je krása. Pot prináša radosť. Batoh na chrbte znamená slobodu v hlave. Len ty a tvoje hory. Tak vysoko, ako len vládzeš. Tak ďaleko ako dovidíš.

Byť tam hore. Na krok od neba, na dotyk k oblakom. Na najvyššom poschodí našej slovenskej zeme. Krajinu pod sebou vidíš ako na dlani. Obrázok geniálneho maliara. Kopce a lúky, roľičky a lesy. Ruch civilizácie ostáva v diaľke. Nad hlavou ti krúžia len vtáci.

Svojimi očami a svojimi nohami si prešiel kus cesty. Preskúmal si svoju vlastnú dušu. Zistil si o sebe niečo nové. V čarovnom vysokohorskom svete sa ťa dotkla krása.

Keď schádzaš z hôr dole do reality a keď večer usínaš vo všednosti, do spomienok sa ukladajú obrazy a zvuky a vône a slová. Všetko, čo si videl, cítil, počul sa stáva súčasťou teba. Už si niekto iný ako si bol ráno. Si turista. Zdolal si svoju prvú alebo ďalšiu turistickú métu. Tak vitaj v klube! A o rok si príd' po ďalší turistický odznak :)

EKO SVIP, s.r.o., 2017

zverejnené na: www.ekosvip.sk

pripomienky, námety a reakcie môžete posielať na e-mail: marketing@ekosvip.sk